

100649

Underskrivne norske borgarar takkar Riksråd Quisling for arbeidet hans til vern um freden og den frie riksskipnaden innetter og sjølvstendet utetter.

Soga lærer oss, at eit vyrdlaust mindretal, jamvel um det er svært lite, greider å gjera oppreist og rive til seg samfundsmakti dersom det store fleirtalet av folket er likesælt og statsmennene ikkje passer på. Når et slikt vyrdlaust mindretal fyrst sit med samfundsmakti er det etter måten lett å halda det store folkeflertalet nede i trelldom, både åndeleg og lekemleg. Me såg, korleis ein yppøst folkelop bar seg åt på Menstad i fjor. Kva eit slikt uppstyr kunde ha ført til, um det ikkje i Forsvarsdepartementet hadde site ein chef som ikkje spilte ein augneblink, fyrr alle turvande åtgjerder var tekne til å halda uppe rettsskipnaden, det kan ein lett tenkja seg etter dei planane, som låg bak uppstyret.

Det er ikkje berre den frie riksskipnaden, som står på spel for oss, so framt statsmennene våre søv og ikkje vakjer. Nei, tenkjer ein seg, at me fekk ein social revolusjon hjå oss etter russisk mynster, so er det og ute med sjølvstendet.

Etter ein slik revolusjon er det tvillaust at Norig kom under frammandvelde, direkte eller indirekte. Me hev fyrr i nokre hundrad år havt eit frammandvelde, som gjorde sitt beste til å nytta ut vårt land og folk til gagn for eit anna land. Det er ingen grunn til å tru, at det nye frammandvelde, som me kom til å få etter ein social revolusjon, vart likare på nokon måte enn det gamle var. Tvert um.

Det er visseleg so, at det berre er eit ørlite mindretal, som alvorleg hyller revolusjonsplaner. Det store fleirtalet både i by og bygd og i alle samfundslag held trufast på den frie riksskipnaden og landsens sjølvstende. Når berre då styremaktene kjenner siik andsvaret sitt og gjer skyldnaden i rette tid utan tvil og tviking, kann folket vårt vera trygt i alle høve. Difor er me so takksame mot riksråd Quisling, som hev synt i gjerning at han er rette mannen på rette staden.

Me krev no, at riksmaktene tek alle turvande åtgjerder til vern um den frie riksskipnaden og sjølvstende.

Det er betre å vera fyrr enn etter snar.

P. M.

(Nogen enkelte momenter til støtte for Quisling-aksjonen.)

Statsråd Quisling.

har tatt op kampen mot kommunismen i vort land. Erfaring viser, at kommunismen fører til åndelig og materiell død for et samfund. Livsutfoldelse og livsvækt av alle gode menneskelige egenskaper stekkes og drepes.

Norge er i sin rot et godt, sunt samfund - langt på vei i det store nationale gjenreisningsarbeide, som pågår det hele land over på alle deler av samfundslivet. Alt dette vil ødelegges av kommunismen. Seier denne, vil vi kunne skrive om Norges Rikes 2den undergang. - 1ste gang var i 1536.

Med Quisling er det første gang at et medlem av regjeringen går virkelig tilfælts mot kommunismen som han kjenner nære enn nogen annen nordmann. Faren i hele sitt omfang sees ikke av store deler av de borgerlige partier. Ukyndighet i utenrikspolitikk og ubekjentskap med de store staters kamp for eksistensen, idet denne ennu kun hviler på makt, gjør at vore politiske ledere neppe i sin almindelighet kan sies å være statsmenn eller statstjenere. Følgen herav er at de i en overdreven grad kun er optatt av indre spørsmål, sociale spørsmål og herunder går langt videre enn den øvrige verdens utviklingslinjer i sin almindelighet tilsier.

Følgen er da videre at vort land lett frembyr sig som et modent bytte for de temmelig fremskredne korrupte ideer, som er i ferd med å avlive det russiske folk.

Vort land har ikke hatt krig på 118 år. Det har ikke i alle disse år - selv i 1905 - stiftet bekjentskap med stor fare. Autoritetene ser aldri nevneverdig fare selv i meget uheldige folkelige forteelser. De er neppe nogen gang var nok om sin egen autoritet, stort sett i hvert fall.

Det er begynt å bli almindelig, at rettsordenen tillates krenket. Og oprettholdelseⁿ av denne er dog den første betingelse for oprettholdelsen av et samfund, hvor lov og orden skal herske og ikke rettløshet. -

Statsråd Quisling ser alt dette og er en mann av den kraft og de dimensjoner at han bør bli en folkefører, da det nu gjeller å bevare vort gode norske samfund med sine overordentlig udmerkede muligheter for fremtiden.

Man bør herunder støttes av hver nasjonalsindet norsk mann og kvinne.

Hans kamp er ennå kun i sin begyndelse. Det er da klart at han allerede på det nuværende tidspunkt bør gis all mulig støtte for ennå mere å øke sine chanser for å gå seirrik ut av sin kamp, som i sin bund kan bli det norske folks kamp for bevarelsen av sitt eget leg.

En effektiv hjelp for statsråden turde være å igangsette et for anledningen "avpasset" pressearbeide. Dette bør særlig søkes drevet i bladorganer, som kan sies å stå "tvilende" eller "usikre".

Man bør altså forsøke å få "Quisling betonte" eller "Quisling-farvete" artikler inn i organer, som ligger mest mulig utover til venstre. Hele den hairesindete borgelige presse har man jo. -

Det er de ledende lokale venstreorganer det gjelder å få fatt i. De store hovedstadsblader spiller her en forholdsvis ringe rolle.

Henvendelse til redaktørene for disse blader bør da skje gjennom munttlige, jevnlig holdte konferanser og samtaler, som ikke må gis noget tendentløst preg. - Skriftlige henvendelser har kun ringe betydning. Det ^{munttlige} ~~menneskelige~~ ord gjennom direkte personlig påvirkning kan derimot føre til store resultater.

Det turde da være å anbefale, at ansatte navn, kjent for nasjonalsinn og stående fritt i politisk henseende, ved muntlig påvirkning direkte eller ved mellommenn bearbeider vedk. presseorganer. -

Denne pressekampanje burde formentlig ledes fra følgende *center* for det sydlige Norges vedkommende : -

1.	Halden	(hev.	- Tannløge Haug.)
2.	Arendal	(-	- Byfoged Krohn.)
3.	Kristianssand	(-	- Kaptein Heim.)
4.	Stavanger	(-	- Skoleinsp. Eskeland, Klaus Sletten.)
5.	Bergen	(-	- Kaptein Dugstad.)
6.	Møre	(-	- Skolebestyrer Skuggevik.)
7.	Trondheim	(-	- Gross. O. N. Dahl?)
8.	Hamar	(-	- Direktør Stousland.)
9.	Drønnen	(-	- Redaktør Raknerud.)
10.	Voss	(-	- Dr. Harlem.)

Ved henvendelse til disse herrer eller gjennom dem til andre interesserte, kunde der vel gjennom tillidsfulde samtaler nås frem til den del av venstrepressen som står vaklende i denne sak. Når Stortinget i en nær fremtid og i tider fremover skal stilles like over for og ta standpunkt til hele denne sak, vil det være av avgjørende betydning om det kan lykkes å skape selv en liten minoritet i venstrepartiet til fordel for Quislings sak - principmessig sett.

En sådan minoritet vil kunne få evne og kraft til å intermidere og svekke majoriteten, som ennå ligger under for de urealistiske politiske bepreper, som først og fremst representeres av J. L. Mowinckel.

Principalt må det anbefales at der sendes en dertil skikket mann (se foran) ut til de nevnte centra for å arbeide på stedet. - For å være konkret skal nevnes et enkelt eksempel. - Menn som skoleinspektør Eskeland og Klaus Sletten kan med sikkerhet ventes å kunne opnå verdifulde resultater i et så ledende venstreorgan som Stavanger Aftenblad. De vil også selv eller gjennom sine politiske venner nå videre i de rette presseorganer i Rogaland.

Subsidiært anbefales å innkalle de nevnte herrer til Oslo. - Det må imidlertid erindres, at jo mindre ostentativt og tendensiøst dette arbeide drives, dess bedre.

Statsråd Quisling må i sin sak støttes sålangt evner og omstendigheter tillater det.

P. S.

Det er nok så, at parolen til de lokale organer utgår fra vedk. partis general sekretær i Oslo. Imidlertid viser der sig at de lokale blader - individuelt - ofte frigjør sig i nogen grad under trykket av de lokale stemninger og opfatninger. -

B. S.